

Titel: Draft, [Kritisk] 091-0020

Citation: "Draft, [Kritisk] 091-0020", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 4. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_091-shoot-wacc-1992_0005_091_Kritisk_0020_p4_bP3_TB00004/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

intelligensen, og som behøver dens
 udfoldelse. Det eksisterer der ikke grænser
 i verden. Men verden er dog af en sådan
 beskaffenhed, at den lader sig opfatte gen-
 nem et inddelingsprincip. Her maa med
 andre ord være en ejenskab, og materialet
 som gør det muligt at ~~inddele~~ ^{inddele} det, selv
 om det ikke selv er til stede i afgrænsede
 dele.

Denne ejenskab faar man lettest fat i
 ved en fornyet betragtning af sprogsystem-
 en. Det er en lingvistisk erfaringssætning,
 at naar man udfølger de tydelige ejens-
 muligheder, der berører et forholdsvis stort
 potentiale af det samlede ordforraad, ~~det~~
 viser det sig, at en del af ~~det~~ ^{de} isofoner
 falder sammen i en del af deres forløb.
 For saa vidt har man altsaa lov at sige,
 at linjerne i det væsentlige følger samme
 hovedretning, og nu herfra kan man ^{med} ~~med~~
 omkring paa kortet afmærke visse punkter,
 dialektgrænser, hvor et maximum af ejensmu-
 ligheder er til stede, omgivne af en (næsten)
 dialektbrønne, inden for hvilken maad den
 ene, maad den anden af de paagældende
 ejensmuligheder mangler. Man faar dor-
 ved et kortbillede frem, der viser en række
 ujevne fordeltte forløbspunkter, for-
 bundne med gradvis overgange. Under
 forudsætning af, at disse jævne overgangs-
 led kan gaa til grunde, kan dermed
 mere bratte forskelle opstaa, og paa denne
 mulighed beror i første instans dannelsen
 af det, man i daglig tale kalder et sprog,
 en stor og forholdsvis tydeligt afgrænset
 enhed.

Det, sprogvidenskaben her lærer os, er,